

† I U S T I N
Prin milostivirea și harul lui Dumnezeu,
Episcop ortodox român al Maramureșului și Sătmarului

*Iubitului nostru cler, cinului monahal
și dreptcredinciosului popor al lui Dumnezeu
din sfânta Episcopie a Maramureșului și Sătmarului.
Har, pace, bucurie și binecuvântare de la Dumnezeu,
iar de la noi părintească îmbrățișare
întru Hristos Domnul!*

„*Veți cunoaște Adevărul, iar Adevărul vă va face liberi*” (Ioan 8, 32)

*Iubiți părinți slujitori ai Sfintelor Altare,
Preaiubiți credincioși,*

Hristos a Înviat!

Răsună din nou, cu putere, dangătul clopotelor în bisericile României Creștine și în toată creștinătatea dreptmăritoare, vestind Adevărul Învierii lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Așteptăm cu înfrigurare și nădejde neclintită, an de an, acest eveniment sfânt și unic, care produce cutremur în cer și pe pământ. În noaptea sfântă și adâncă de Paști, la ora 24,00, clopotele ne vestesc din nou și din nou că Hristos a Înviat și ne cheamă, după șapte săptămâni de post binecuvântat și viață creștină curată, să primim lumina din sfânta lumină dumnezeiască ce a luminat toate neamurile pământului de două mii de ani și va lumina până la sfârșitul veacurilor.

Creștinii de la Răsărit și Apus se grăbesc spre dumnezeieștile altare, care împodobesc și sfințesc pământul, să primească Lumina Învierii, Lumina biruinței vieții asupra morții, a adevărului asupra minciunii, a credinței asupra necredinței, Lumina lui Dumnezeu care a biruit întunericul iadului, al înșelăciunii, al deznădejzii și al robiei vrăjmașului diavol asupra neamului omenesc.

În noaptea de Înviere, ca de altfel la fiecare Sfântă Liturghie, suntem deja în Împărăția lui Dumnezeu adusă pe pământ și instituită de Fiul Său. Suntem de-odată fii ai pământului și fii ai cerului, fii ai lui Dumnezeu, căci ne unește pe toți același adevăr în care credem și pe care-l mărturisim: Hristos a Înviat din morți a treia zi! Acest adevăr a despiciat istoria în două și a întors lumea de la moarte la viață, de la pământ la cer, de la mormântul și iadul întunecat la Lumina lui Hristos, care luminează întunericul lumii.

Cu lacrimi iar în ochi, ne amintim sărbătoarea Învierii de anul trecut, care ne-a găsit pe toți în stare de frică și izolare, separați unii de alții, păstori de păstoriți, cler de popor, parcă retrăind ceea ce Apostolii au trăit acum 2000 de ani, când, plini de teamă, de îngrijorare și deznădejde, s-au ascuns în foișor de frica dușmanilor lui Hristos.

Pe noi ne-a îngrozit nu un dușman fizic și văzut, ca pe Apostoli, ci un dușman nevăzut, care a cutreierat satele și orașele, pământul și apele, înconjurând toată planeta și semănând în mințile, inimile și trupurile oamenilor frica de moarte.

De ce ne-am lăsat pradă acestui război nevăzut, care a tulburat și destabilizat viața oamenilor și credința creștinilor? Oare de ce uităm sau punem la îndoială cuvintele Domnului, Care ne-a zis: „*Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, temeți-vă mai curând de acela care poate și sufletul și trupul să le piardă în gheenă*” (Matei 10, 28).

Răspunsul este: suntem oameni cu slăbiciuni, supuși temerilor, îndoielilor, întâmplărilor, accidentelor și avem în mintea noastră, adânc înrădăcinată, conștiința morții care încheie existența noastră fizică pe pământ.

Hristos, Dumnezeu întrupat, ne înțelege toate stările noastre așa cum i-a înțeles pe Apostolii Săi. El a fost întru toate asemenea nouă, afară de păcat. Hristos S-a întrupat în mod real, atât de adevărat și uman, încât Apostolii au uitat că este și Fiul lui Dumnezeu, așa cum au mărturisit, în mai multe rânduri, în timpul activității Sale pământești, iar Mântuitorul i-a înțeles, nu i-a judecat, ci i-a iertat pentru îndoiala și necredința lor, apropiindu-Se și mai mult de ei.

Dacă în timpul petrecerii împreună cu ei i-a numit prieteni – „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute*” (Ioan 15, 14-15) –, după Înviere îi numește frați – „*Duceți-vă și vestiți fraților mei să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea*” (Matei 28, 10).

Cu câtă grijă, iubire și noblețe S-a comportat Iisus cu Apostolii Săi. De ce? Pentru că Ei urmau să vestească Învierea Sa și să propovăduiască Evanghelia la toată făptura.

Iubiți fii duhovnicești,

În atotînțelepciunea și atotștiința Sa dumnezeiască, Mântuitorul cunoștea dinainte tot ce avea să se întâmple și cum se vor desfășura evenimentele la încheierea misiunii Sale pe pământ, dar și după Învierea și Înălțarea Sa la cer.

Ne aducem aminte de cuvintele Domnului, Care în trei rânduri le-a dat de știre Apostolilor Săi cum se vor petrece lucrurile, conform profețiilor biblice: „*Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna arhierilor și cărturarilor și-L vor osândi la moarte; și Îl vor da pe mâna păgânilor ca să-L batjocorească și să-L biciuiască și să-L răstignească, dar a treia zi va învia*” (Matei 20, 18-19).

În același timp, în cuvântarea de despărțire, Hristos le descoperă cât este de cutremurător și amar paharul pe care urma să-L bea: „*Puteți, oare, să beți paharul pe care îl voi bea Eu (paharul morții) și cu botezul cu care Eu Mă botez să vă botezați?*” (Matei 20, 22) (botezul martiriului prin răstignirea pe Cruce).

Apoi, în Grădina Ghetsimani, după rugăciunea cea mai presus de fire, în fața Tatălui, Hristos se predă de bunăvoie ostașilor călăi atunci când vine la Apostoli și le zice: „*sculați-vă, să mergem; iată s-a apropiat cel ce M-a vândut*” (Matei 26, 46), și merge singur, de bunăvoie, în fața plutonului de execuție spre a împlini voia Tatălui Ceresc.

În fața ostașilor are, încă o dată, o atitudine dumnezeiască și protectoare față de Apostolii Săi, pe care îi cunoștea atât de bine și le știa firea slabă, îndoielile, fricile și neputința umană.

Stând față în față cu cei peste 1.000 de soldați romani și primind sărutarea vicleană a lui Iuda, spre a fi identificat în noaptea adâncă, Iisus îi întreabă pe ostași: „*Pe cine căutați? Iar ei au zis: pe Iisus Nazarineanul*” (Ioan 18, 7). „*Eu sunt!*”, răspuns-a Iisus, iar ei s-au dat

înapoi și au căzut cu fața la pământ. Putem să ne închipuim cum a răsunat glasul Mântuitorului când a zis „*Eu sunt!*”. Ca un tunet! Încât soldați au căzut la pământ.

Când i-a întrebat a doua oară și le-a răspuns: „*V-am spus că Eu sunt!*” a adăugat: „*Dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă*” (Ioan 18, 8). De ce le-a luat apărarea? Pentru misiunea pe care urmau să o îndeplinească după Învierea și Înălțarea Sa la cer, pe care le-a profețit-o cu claritate: „*Ci veți lua putere venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului*” (Faptele Apostolilor 1, 8).

Mandatul pentru această misiune unică în lume o să li-l încredințeze după Înviere, când le va spune: „*Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă. Și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.*” (Matei 28, 19-20).

Dreptmăritori creștini,

An de an, retrăim cu toată ființa și credința noastră aceste evenimente unice din istoria mântuirii neamului omenesc, despre care noi, creștinii – „Noul popor ales al lui Dumnezeu” – , mărturisim că sunt mântuitoare sau cum le numesc Sfinții Părinți: „*sfințele, înfricoșătoarele și mântuitoarele patimi ale Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos*”.

De asemenea, credem și mărturisim că Domnul, din marea Sa iubire de oameni, din milă și solidaritate cu suferința umană, a acceptat starea de smerenie și umilință extremă, primind suferința noastră în trupul Său divino-uman și logodindu-Se cu Crucea – „lemn de ocară” –, pe care a înobilat-o, a sfințit-o și ne-a dăruit-o ca armă împotriva diavolului, așa cum spune troparul Sfintei Cruci: „*Doamne, armă asupra diavolului Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și Învierii*”.

Având înainte slava Crucii și biruința Învierii, noi nu avem a ne teme, căci primul mesaj al Domnului după Înviere a fost: „*Bucurați-vă! Nu vă temeți!*” (Matei 28, 9-10), „*Eu am biruit lumea*” (Ioan 16, 33), și cum ne învață Sfântul Apostol Pavel: „*Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?*” (Romani 8, 35), „*Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem*” (Romani 14, 8).

Să stăm, deci, tari în toată vremea și în tot locul, neclintiți în credința noastră mântuitoare și în Hristosul nostru biruitor asupra morții și dătător al Învierii și vieții veșnice!

Căci lumea trece, și slava ei, dar Hristos rămâne în veci Domn și Dumnezeu în cer și pe pământ. Toată puterea și slava lumii este înșelătoare și trecătoare, numai cuvintele Domnului sunt duh de viață dătător și făgăduințele Lui se vor împlini întocmai.

Cei ce luptă împotriva lui Hristos s-au așezat de partea întunericului, de partea vrăjmașului lui Dumnezeu – diavolul. El este mincinos și tatăl minciunii, el a înșelat oamenii, întinzându-le capcane și promițându-le lucruri deșarte, pe care nu le poate împlini, pentru că nu are nicio putere. Puterea lui este iluzorie!

Singur, Hristos, Cel Înviat din morți, a putut spune adevărul suprem: „*Datu-Mi-S-a toată puterea în cer și pe pământ, drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*” (Matei 28, 18-19) și a întemeiat în lume Biserica Sa, despre care a zis: „*Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui*” (Matei 16, 18).

Împărăția lui Dumnezeu pe pământ – Biserica –, „Trupul lui Hristos”, este astăzi sălășluită în chip nevăzut în inimile a două miliarde trei sute de milioane de creștini, care mărturisesc că Iisus Hristos este Mântuitorul lumii și Salvatorul umanității, și că El a Înviat a

treia zi din morți. Această împărăție nu este una vremelnică și trecătoare, ci este o împărăție veșnică.

Așa cum sunt veșnici toți cei care fac parte din Biserică și au devenit fii ai lui Dumnezeu după har, purtând în trupul lor pe Duhul cel Preasfânt – „Nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Care este în voi, pe Care-L aveți de la Dumnezeu” (Corinteni 6, 19) –, care îi transformă pe fiecare în biserici vii, umblătoare și purtătoare de Dumnezeu și de Hristos pe pământ.

Iubiți păstori de suflete și frați întru slujirea lui Hristos,

Să fim lumină pentru păstoriții noștri, putere și curaj de a învinge toate potrivniciile. Dacă anul trecut am dat uneori semne de slăbiciune și ne-am retras ca ucenicii Domnului în foișor, rugându-ne cu teamă și îndoială, iată, Hristos a Înviat, Stăpânul nostru și-a împlinit făgăduința că este Viu, a venit la noi, ne-a muștră pentru îndoiala noastră, dar ne-a întărit și ne-a îmbrăcat cu har dumnezeiesc, acela de a „lega și dezlega în cer și pe pământ”; căci așa ne-a zis: „Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în cer” (Matei 18, 18).

Iar lui Petru, cel care s-a lepădat de El de trei ori, după Înviere, pe țărmul Mării Tiberiadei, când le-a pregătit prânzul și i-a adunat din nou împreună, i-a zis: „Și tu, oarecând întorcându-te, întărește pe frații tăi” (Luca 22, 32), reprimindu-l, astfel, în rândul Apostolilor și îndemnându-l să nu uite de propriile slăbiciuni când va sta în fața poporului lui Dumnezeu, pe care să-l înțeleagă, să-l ierte și să-l întărească în credință.

Să nu ne temem, în primul rând, noi, care am făgăduit fidelitate lui Hristos și Bisericii Sale până la sfârșit.

Toate ideologiile și toate izvorările omenești au un început și un sfârșit. Este adevărat, uneori, cu îngăduința lui Dumnezeu, fac victime omenești și distrug culturi și civilizații, așa cum s-a întâmplat cu nazismul și comunismul în secolul XX și cum încearcă să repete la scară planetară, în secolul XXI, globalismul progresist și comunist.

Toate ideologiile trecute au fost condamnate în istoria recentă, dar și cele prezente vor fi condamnate în istoria viitoare, pentru că lumea nu își poate pierde rațiunea de a trăi în normalitatea creației divine, în libertatea ca dar ceresc și demnitatea regală dăruită de Dumnezeu la creație primei perechi de oameni, lui Adam și Evei.

Frica, îngrozirea, spaima, lașitatea, trădarea, fuga sunt sentimente străine creștinilor adevărați. Mântuitorul le-a sancționat cu blândețe, când Apostolii au dat dovadă de acestea: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” (Matei 8, 26). Dar răsplătește cu asupra de măsură pe martiri, pe eroi, pe curajoși și pe cei ce ies la luptă dreaptă cu dârzenie: „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 10, 32).

Toate ideologiile sunt utopice (fantezii, imposibil de realizat), toate dictaturile încep cu promisiuni deșarte, până reușesc să cucerească masele, după care elimină elitele indezirabile și personalitățile incomode, iar poporul rămâne o simplă masă de manevră, care, fără lideri luminați, este aruncat în cea mai neagră robie.

Preotul de astăzi este „făclia care arde și luminează” (Ioan 5, 35), așa cum a spus Mântuitorul despre Sfântul Ioan Botezătorul, iar bisericile și mănăstirile sunt locurile în care se păstrează lumina credinței străbune, a culturii creștine, a istoriei adevărate a martirilor și sfinților mărturisitori, care nu poate fi nici ștearsă, nici falsificată, pentru că face parte din patrimoniul sacru al acestui popor. Țara, Biserica, Neamul, Familia și Școala sunt valori veșnice, pe care trebuie să le apărăm și pentru care trebuie să luptăm cu toată ființa și credința

noastră. Acestea vor asigura dănuirea și nemurirea neamului românesc și a întreg neamului omenesc.

Dragi tineri frumoși, credincioși și liberi,

Știți Cine este Cel ce ne-a dăruit libertatea adevărată? Este Hristos, pe Care voi Îl cunoașteți, Îl iubiți, Îl aveți prieten, Îl urmați și-L mărturișiți în noaptea de Paști cu toată convingerea, răspunzând la salutul preotului „*Hristos a Înviat!*” cu putere „*Adevărat a Înviat!*”. El a zis: „*veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi*” (Ioan 8, 32). Acesta este adevărul care vă eliberează și vă garantează libertatea – Învierea lui Hristos.

Rămâneți în dragostea Lui și nu vă temeți de nimic, viitorul este al vostru, istoria vă aparține – faceți-o mai bună, dar împreună cu Dumnezeu. Credeți în lumină, în Lumina Învierii lui Hristos, ca să umblați în Lumină și să fiți fii ai Luminii. În acest fel, veți onora jertfa eroilor, a tinerilor din Decembrie 1989, care au dăruit comunismul, și veți face posibilă realizarea idealurilor lor pentru care au murit.

Cu aceste învățături, sfaturi și îndemnuri părintești, haideți să trăim cu toată bucuria Sfintele Sărbători de Paști ale anului 2021, care sunt darul lui Dumnezeu pentru creștini, și să nu-i uităm nici pe cei peste 5 milioane de români care sărbătoresc Paștele Ortodox nu în țară, ci în toată Europa și în toată lumea, care, deși sunt despărțiți de noi, sunt în același duh de sărbătoare sfântă cu noi, cântând din milioanele de inimi, împreună și deodată cu noi, „*Hristos a Înviat!*”. Anul 2021 este închinat lor. Este „*Anul Omagial al românilor din afara granițelor, în Patriarhia Română*”.

Să îndreptăm un gând de recunoștință către ostenitorii din sănătate – medici, asistente și întreg personalul din acest domeniu – care, în această vreme, au fost eroii din linia întâi, luptându-se pentru fiecare viață spre a o salva și a-i reda pe cei dragi în pace familiilor lor, și cu care Biserica noastră a făcut front comun spre a aduce sănătatea celor bolnavi și mângâierea celor întristați.

Pentru victimele acestei necruțătoare molime planetare, care nu a ocolit nici țara noastră, să ne rugăm lui Hristos și Maicii Domnului să le dăruiască sănătate, iar pentru cei răpiți fără milă dintre noi de acest virus ucigaș să-L rugăm pe Hristos să-i așeze în lumina Raiului, căci ei sunt cei căzuți într-o luptă inegală, au căzut la datorie, sunt eroi, iar pe familiile îndurerate să le mângâie și să le întărească, spre a trece peste încercare și durere.

Dorindu-vă sărbători binecuvântate, sfinte și luminate, vă îndemn să le petrecem în multă purtare de grijă și prudență înțeleaptă și creștină, spre a nu ne pune viața noastră și pe a celorlalți în pericol, și, chiar dacă vom fi în zile de sărbătoare și bucurie, să nu uităm a ne ruga fierbinte, așa cum o făceam de la începutul pandemiei, ca Dumnezeu să ridice această mare încercare prin care trece umanitatea, să ne ierte și să ne dăruiască timp de pocăință, de îndreptare și mântuire, nouă și întregii lumi.

Maica Domnului să acopere cu Sfântul său Acoperământ România creștină, „Grădina” ei, și poporul român cel iubitor de Hristos și să ne învețe să rostim cu tărie și credință salutul creștin „*Hristos a Înviat!*”, la care să răspundem „*Adevărat a Înviat!*”, purtând în mâini lumina lui Hristos, iar în inimi credința sfântă a moșilor și strămoșilor noștri, spre slava Preasfintei Treimi și a noastră mântuire! Amin!

Hristos a Înviat!
Adevărat a Înviat!

*Al vostru, al tuturor Părinte, împreună rugător
către Hristos, Cel Înviat din morți,
pentru darul cel sfânt al Învierii și vieții veșnice,*

† I U S T I N

al Maramureșului și Sătmarului